

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrisori nefrancoate nu se
 primesc.
 Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiunea în
 Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
 În Viena: la M. Dukas Nachf.,
 Max. Angenfeld & Emmerich Les-
 mer, Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Oppelik.
 În Budapesta la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Iuliu
 Leopold (VII Erzsebet-közt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garmond pe o colônă 10
 bani pentru o publicare. Pu-
 blicări mai dese după tarifar
 și învoială. — **RECLAMR** pe
 pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXVII.

"GAZETA" iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungarik
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 N-ri de Duminică 4 cor. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-ri de Duminică 8 fr. pe an.
 Se primumeră la toate ofi-
 ciele postale din țară și din
 afară și la d-nu colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30. etagiu
 I. Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dâsul în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. — **Atât abona-**
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 227.

Brașov, Miercuri 13 (26) Octomvrie.

1904.

Orientarea noastră.*)

V.

Conceptul *partid național român* a ajuns la noi în anii din urmă să ia tot mai mult conturile unei căciuli mari, în care incap toți, câți față cu detentorii puterii publice se mărturisesc Români, de la cei mai convingși și devotați naționaliști până la naționaliștii de ocaziune și până la aceia, cari caută a exploata naționalismul în favorul unor ambițiuni și interese vremelnice ale lor. Toți voiesc să treacă de membrii ai partidului național, adică de naționaliști, cu singura excepțiune a celor ce se află în posesiunea unui os de ros, ce și l'au acvirit, constrinși fiind de împrejurări ori de bună voie, prin jertfirea ori-căror aspirațiuni ba și vleități românesce.

Până la un timp, adică până la zămisirea așa dîsului curent nou activist, nu se scia la noi de alți naționaliști decât de cei ce profesază programul național de la 1881, stabilit de reprezentanții tuturor Românilor din Ardeal, Bănat și Țera un-gurească, cari s'au constituit unanim și solidar într'un singur și nedes-părțit partid național.

Acăsta vré s'o spună și diarul român sibiian, când dîce, că precum Sașii nu au decât partidul poporal săsesc „așa nici noi n'am avé alt partid decât partidul național român, — decât l'am avé“.

Cu alte cuvinte diarul amintit vré să dîcă: am avut un partid național român și-l avem și astăzi la părere, în realitate însă nu-l mai avem.

Cum și de ce l'am avut, l'am avé și totuși nu l'am mai avé?

Eată o întrebare de orientare politică, dér numai pentru cei-ce n'au credință în puterea de viață a partidului nostru național, apoi pen-tru aceia, cari în anii ultimii s'au rupt de acest partid și nu mai mărturisesc programul lui, totuși însă au un interes de a voi să apară înaintea poporului drept naționaliști înfocați, în fine pentru toți cei-ce n'au convingeri politice și cari, lip-sindu-le conștiința națională, șo-văiesc și se încovăie ca trestia.

Pentru noi, și, nădăjduim firm și tare, că tot-odată pentru partea cea mai mare și covârșitoare a co-naționalilor noștri de pretutindenți, existența partidului național n'a fost nicî-odată o întrebare, căci nu i-a venit și nu-i vine în minte nimenui de a dubita un moment măcar, că legătura, ce am încheiat-o între noi înființând acest partid pe basa unui program comun, ar puté să înceteze, pe câtă vreme scopul ei, ca să ne fie razim și scut în luptele grele și pline de suferințe, ce nevoiți suntem a le purta pentru limbă și naționalitate, va sta în picioare.

Pentru aceia, cari ar vré să imiteze pe Sași fără a înțelege ros-tul situațiunei lor și a atitudinei po-

litice, ce au urmat-o ei de la 1867 încôce și cari cu atât mai puțin în-țeleg situațiunea și rolul poporului român în fața politice, ce tînde de-a dreptul la desființarea lui, fi-resce, că abia mai pôte avé adî in-țeles partidul național român, de-asupra căruia atîrnă sabia ordonanțelor lui Hieronimy și care cu programul său și cu hotăririle conferențelor sale nu ofere diferiților aspiranți de deputăție, nerăbdători de a lua cu o dî mai curând parte activă la viața parlamentară un-gurească, nici cel mai mic avantaj, ba din con-tră le deschide numai prospecte pentru o porțiune bună de jertfe și de abnegare.

Totă dubietatea, ce a cuprins pe confratele de la Sibiiu se reduce la faptul, că, după faimósele ordon-anțe contra orgnisației partidului nostru, a început să iésă la ivelă liliecii de tot teliul, cari până atunci se ascuseseră în cuiburile lor, de trică că ar puté fi sdrobiți de ari-pile de vultur ale solidarității și dis-ciplinei naționale.

Numai așa s'a putut nasce și curentul nou activist atât de pestriț, care, în fața împiedecării reacțiunii par-tidului prin forța majoră, a aflat momentul binevenit de a servi ca pedestal pentru lansarea de „genia-lități“ politice, ce-și atribue capaci-tatea „de a scóte din glod carul par-tidului“ pe care l'au părăsit.

Acest soiú de activiști, cari au avut îndrăsnela de a-și bate joc de programul național și de organiza-ția partidului, precum și de întreg trecutul luptelor noastre naționale, este, care contribuie mai mult prin svîrcolirile sale la zăpăcirea și deso-rientarea unei părți mari a publicu-lui nostru românesc.

Activismul episcopilor uniți.

I.

„...Un moment interesant al con-gresului al V-lea catolic regnicolar este, că acum pentru prima óra un episcop greco-catolic, și adică episcop-ul de la Lugos, Vasile Hosszu, care în special pentru acest scop își între-rupse petrecerea în Roma și s'a întors în Ungaria, va juca un rol activ, ceea ce, — cum ni-s'a spus — va umplé de mândrie pe trații săi în oficiu (Amstbrüder) și aceluiași rit“.

(„P. Lloyd“ de la 21 Oct. 1904).

Nu ne putem da sémă, cum se face, că, de un șir de ani încôce mai ales, episcopii noștri uniți nu ne mai scot din surprindere și din sen-sațiune, dedându-se la un activism în sferele și pe terenul străin al catolicismului un-guresc, — un activism ce nu pôte de cât să prejudeceade-văratelor interese ale biserice și ale neamului românesc, — care n'are nici o rădăcină în desvoltarea isto-rică a acestora, decî, nu e de loc înțeles și nu pôte fi înțeles nicî-odată de credincioșii români uniți.

Încă de pe vremile răposatului metropolit Vancea, arhieriei români uniți au început să umble cu gea-mantanele în mână pe la conferen-țele episcopilor catolici un-guri. La început o făceau în secret, în cât

décă nu s'ar fi întemplat ca din când în când câte-o foie maghiară să comită indiscrețiunea nevoită de a-le însira numele printre ale celor-lalți participanți de legea romano-catolică, pôte nici astăzi încă n'am sci de activitatea ce au desfășurat-o pe atunci.

Organul nostru nu odată li-a adresat cuvioasa întrebare, că ore ce scop urmăresc prin aceea, că să pun la dispoziția primatului și a episcopatului romano-catolic? Dér până în ziua de adî noi n'am căpé-tat nici un răspuns indestulitor, — așa că vędënd persistența, ca să nu dîcem servilismul, cu care prelații noștri uniți se grăbeau la sfatul din Budapesta și în cestiuini ce nu-puté privi absolut, fiind metropolia română unită cu totul independentă de a Strigoniului, a trebuit să ne dîcem nu odată: o fi vr'o poruncă! De unde și cum, ei o vor sci mai bine.

În cele din urmă étă-ne c'am ré-mas cu participarea regulată a ar-chiereilor români uniți la toate con-ferențele și daraverile episcopatului romano-catolic, o participare a lor fără nici o rezervă, ca *minoritate dis-parență* față cu *majoritatea covârșitoare* a celor de altă lege și observanță.

În acest stadiu de uimire resig-nată — din cauza celor ce le ve-deam și nu le înțelegeam — ne-au aflat și pașii cu totul sensationali întreprinși de arhieriei români uniți în direcția estinderei activității lor pe acel teren neumblat și necunos-cut mai înainte.

Mai astă primă-vară am rémas înmărmuriți când éráși, cu ocași-nea unei mari adunări catolice un-guresce în Budapesta, am cetit — căci așa ceva noué nu ni-se comu-nică — prin foile maghiare de acolo, că prelații români uniți în frunte cu Metropolitul au luat parte la așa nu-mitul congres al eucharistiei. Am tot așteptat să vedem, cum vor es-plica arhieriei amintiți poporului lor credincios pasul acesta al lor, ca să-l înțelégă și el, căci până atunci nu s'a mai pomenit, ca episcopi ro-mâni uniți să ia parte activă la astfel de congres catolic un-guresc. Dér am așteptat înzadar. Am aflat numai, tot din foile un-guresce, că la această adunare curat bisericescă a romano-catolicilor, a ținut și Metropolitul de la Blașiú o vorbire în limba ma-ghiară despre eucharistie.

Ne-am tot gândit, care a putut fi scopul acestei procederi? Fost'a vr'o necesitate, ca romano-catolicii un-guri, întruniți acolo din toate păr-țile țării într'o adunare de popor în masse mari din toate clasele, să afe-ce dîc și cred episcopii români uniți despre eucharistie?

Așa ceva noué muritorilor de rënd nu ne putea intra în cap. Dér scieam una și bună. Metropolitul de la Blașiú este metropolitul Români-lor uniți și prin urmare — după a noastră convingere — chemarea lui este, ca arhipăstorul credincioșilor săi români, a vorbi și a talmăci tai-nele credinței în sínódele și congre-

sele bisericei românesce, nu însă în-a-intea streinilor de limbă și de lege.

Cu adéncă măhnire am privit dér la acest spectacol cu totul străin pentru obștea credincioasă a Româ-nilor uniți, dintre cari ~~nimeni nu a~~ luat parte la acel congres. Și éráși și éráși ne-am întreat, ce noimă și ce înțeles a putut să aibă participa-rea arhieriei români în astfel de condiție și în împrejurările, în cari se află biserica română unită, lup-tând ea tocmai cu curentul de ega-lizare și asuprire, cu ideile și nisuin-țele de contopire completă, ce pre-domnesc în toate conferințele și adu-nările romano-catolicilor un-guri?

A dóua surprisă și mai mare și mai amară ni-au făcut-o dîlele ace-tea episcopii noștri uniți prin parti-ciparea lor la un congres catolic un-guresc, care nu s'a mărginit numai la discuțiunii asupra unor cestiuini curat religiose, ci s'a estins și la cestiuini, ce întră în cadrul obser-vanței politice confesionale.

Înțelegem aici cu deosebire de-butul episcopului de Lugos Dr. Va-silie Hosszu la a cincea adunare mare, séu cum i-am mai dîce meeting, a catolicilor maghiari din Ungaria, cari au ca punct principal al programu-lui lor aspirațiunea și stăruințele pentru unificarea și contopirea în-tr'un mănunchiu a catolicilor din totă Ungaria și nu numai într'un mănunchiu prin legătura credinței, ci și într'un mănunchiu prin legătura disciplinei scolare și a confesiunei politice.

Brasov, 12 (25) Octomvrie.

Crisa patriarhatului. Din Con-stantinopol se telegrafieză: Opoșiția din Sinodul patriarhal a supus la Yldiz Kiosk un memoriu referitor la *destituirea patriar-hului*. Memoriul și hotărîrea consiliului comun de la patriarhat relativ la destitui-rea celor 4 membrii ai Sinodului au fost discutate în consiliul de ministrii în ziua de 19 Octomvrie. *Memoriul opoșiției a fost respins* și aprobată decisiunea consi-liului comun. Membrii destituiți ai Sino-dului au fost înconșcințați să se reîn-tóreacă la posturile lor din provincie.

Diarul oficios bulgar „*Now Wék*“, vorbind în numărul séu de Sămbătă despre crisa patriarhatului, constată că pres-tigiul patriarhatului a suferit mult în tim-pul din urmă. Cestiunea macedo-română încă nu e tranșată și deja se ivesc alte cestiuini analóge.

Drepturile Românilor macedoneni sunt indiscutabile. Patriarhatul representă astăzi numai helenismul și prin urmare e numai natural, ca naționalitățile cele-lalte să pretindă serviciul dumnedesc în limba lor. Încercările și intrigiile patriar-hatului de a face pe Sultanul să credă, că la mijloc ar fi o cestiune politică, vor fi zadarnice, și nu mai există în doială, că *Sultanul va da o ordinațiune, prin care se va recunósce Românilor macedoneni dreptul de a-și administra singuri biseri-cile și școlele lor*. Patriarhatul va rês-punde cu declarațiunea, că Români macedoneni sunt șismatici; în cazul acesta vor refusa însă — după totă probabilitatea — ceilalți șeffi ai bisericei ortodoxe de a

* A se vedé Numerii 221, 222, 224 și 225 ai „Gaz. Trans.“

semna un act, în care se denegă unui popor dreptul de a se ruga în limba sa maternă.

Din camera franceză. În camera franceză este la ordinea zilei discuțiunea asupra mai multor interpelări în privința separațiunii biserice de stat. În continuarea discuției presidentul consiliului de miniștri Combes a apărut în ședința de Sâmbătă politica guvernului, reamintind afacerile episcopilor de la Laval și Dijon, citați în fața tribunalului ecleziastic din Roma, manifestațiunea anti-republicană cu ocaziunea școlilor congreganiste, atacurile clerului contra d-lui Loubet. Papa, — a dîs Combes — voese să aservescă statul cum a aservit biserica, a cărei separațiune de stat este inevitabilă. El declară, că nu va merge nici-odată la Cănoasă. (Aplause.) D-l Ribot, fost președinte al consiliului, combate cu energie pe Combes. Acesta replicând, Ribot spune, că voese să se explice liber cu Combes; acesta declară, că va răspunde liber, dîr nu insolent. Ribot părăsesse tribuna în mijlocul aplauselor de pe băncile din dreapta și centru. D-l Combes, voind să se explice, opozițiunea și acoperă vocea cu strigătele ei. În sfîrșit presidentul anunță că Combes și-a retras cuvintele și atunci Ribot își continuă discursul, spunînd că separațiunea biserice de stat este o revoluțiune, care trebuie să se realizeze numai de acord cu catolicii. Discuțiunea se încheie Combes pune cestiunea de încredere cu ocaziunea depunerii unei ordine de zi prin care se aprobă declarațiunile guvernului. Această ordine de zi este adoptată cu 325 voturi contra 237. Ședința este apoi ridicată.

Cestiunea anexării Cretei. Inaltul comisar al Cretei principele George, a declarat în timpul șederei sale în Copenhaga unui diarist următoarele în privința soluțiunii cestiunii cretane:

Nici poporul cretan, nici eu, nu ne îndoiim că insula Creta trebuie să fie reunită Greciei. Este posibil, ca puterile să ajungă la un alt rezultat, dîr atunci se va pune întrebarea, dacă populațiunea insulei primesce sîu refuză această soluțiune ce i-se oferă. Unirea Cretei cu Grecia este după părerea mea singura soluțiune dreaptă și în acelaș timp cel mai bun mijloc pentru restabilirea unei soluțiuni pacifice și regulate.

Concepție de cretin. Diarul „Alkotmány“ care se girază de organ al unui partid creștin, în ceea-ce privește expectațiunile față cu naționalitățile, nu se lasă mai pe jos de cât cele mai șoviniste organe jidovesce. În invecțiunile debitate contra adunării „Asociațiunei“ la Timișoara, „Alkotmány“ s'a luat la întrecere cu „M. Szó“, care acusa de trădare pe președin-

tele „Asociațiunei“ fiind-că ridicase un toast pentru „Impăratul“ (pentru Impăratul și regele). — De ce nu atacă „Alkotmány“ acum și pe contele Zichy, care în calitatea sa de președinte al congresului catolic ținut zilele acestea la Budapesta a adresat Majestății Sale o telegramă la omagiul sub titlul: „Ö császári és királyi Felszólónek?“...

Acum vine „Alkotmány“ și scrie vr'o 15 rînduri și despre jubileul lui Lueger. Eită ce dice organul catolic:

„Dacă am pute simți și gîndi în felul vienesilor, am urmări cu simpatie serbările aranjate de cetățenii din Viena în onoarea primarului Lueger, care mâne împlinește 60 de ani. Lueger e un bărbat activ, fervent catolic și antisemit declarat, care a făcut mult pentru dezvoltarea Vienei. Inșe Lueger fi urăsc pe Maghiari și asta nu i-se pôte uita...”

Dacă domni de la „Alkotmány“ s'ar pute emancipa pentru un moment de cătușile șovinismului de care laborază tot așa, ca și colegii lor de la restul presei maghiare, ar trebui să recunoscă adevărul, că Lueger nu urăsc pe Maghiari, ci combate numai șovinismul cultivat de scribii jidovi și jidoviți, precum și tendința detestabilă de a asupra și extirpa naționalitățile. Cât timp nu se vor înălța cei de la „Alkotmány“ pe pedestalul indicat, ar trebui din calificativul ce și-l arogă, ca „partid creștin“ — să omită litera s.

Sașii contra proiectului lui Berzeviczy.

Diarul local săsesc „Kronstädter Ztg.“ reproducînd în întregime în n-rul său de astăzi articolul diarului sibitan „Sieb. D. Tgbltt.“*) fi face următorul comentariu:

„Că noi (Sașii) subscriem fie-care cuvînt al acestui protest escelent contra declarațiunei frivole de război a lui Berzeviczy, nu mai trebuie deosebit accentuat.

Noi trebuie să avem socotela curată cu bărbății, pe cari i-am trimis în parlament cu scop de a reprezenta interesele poporului nostru. Înainte de toate așteptăm, ca comitetele noastre cercuale, urmînd exemplul dat de comitetele cercuale unite ale Sibiului, se provoacă, dacă încă n'au făcut-o, pe deputații lor, ca să iee poziție energică, categorică și neîndoișă contra proiectului.

Optimismul plin de încredere, de care s'a lăsat condusă politica noastră în ultimii ani, trebuie acuma, după ce încrederea noastră a fost din nou în mod atât de ipfam și brutal înșelată, să ia odată pentru tot-deuna un sfîrșit.

Noi trebuie, dacă nu voim să devenim cu totul ridicoli, să dovedim lumii întregi, că suntem pentru tot-deauna le-

*) Veđi numărul „Gazetei“ de ieri.

ouiți de „garanțiile“ nenorocite ale lui Banffy, Szell și Tisza, și că de acum înainte nu ne mai încredem în apărarea intereselor noastre naționale specifice în nimeni altul, decât esclusiv numai și numai în noi înșine și în puterea noastră morală intrinsecă.

Nu suntem noi chieamați a da deputaților noștri directive asupra modului, cum să-și croiescă atitudinea lor față de proiectul din cestiune. În tot cazul vor avé să mai întrebem, afară de consciința lor, și pe alegătorii lor, dacă mai e posibilă în condițiunile actuale aparținerea lor la partidul liberal. Ceea-ce înșe putem pretinde de la ei — și acesta e minimul — este, ca nu numai să voteze fiesce-care contra proiectului de lege, ci să și vorbească și exprime în mod neîndoielnic indignațiunea profundă, ce domnesce în sînul alegătorilor lor...

Voim să vedem, dacă ne-am ales noi bărbăți pentru reprezentarea intereselor noastre!“

Un nou conflict.

O scire senzațională sosese din Londra. După o depeșă a agenției „Reuter“ flota rusescă din Baltica a atacat mai multe vapóre de pescari englese, descăr-când tunuri în contra lor. Resultatul a fost, că un căpitan engles și un ofițer inferior, au fost uciși prin glonțe, numeroși matrosi au fost răniți, trei vapóre s'au cufundat; unul cu întreg echipagiul.

Faptul a produs în Anglia întregă o surescitare nespus de mare. Opiniunea publică englesă pretinde, ca guvernul să mobilizeze imediat armata contra Rușilor și ca flota englesă să plece îndată în largul mării și să oprască flota rusă în drumul ei.

Diarele din Londra scriu articole violente în contra Rusiei. Ele cer satisfacția cea mai completă pentru „atentatul ne mai pomenit“, ce l'a săvîrșit flota rusescă.

Scirile aceste produc pretutindea în Europa cea mai mare senzațiune, mai ales acum, când în Estremul Orient bîntue un război înfricoșat. Se crede chiar, că e vorba de un casus belli între Anglia și Rusia.

Dacă cele ce le raportază numita agenție englesă sunt adevărate, de sigur guvernul engles va cere satisfacție de la guvernul rusesc și e foarte probabil, ca din afacerea acesta să se nască un mare conflict între Anglia și Rusia.

O fôie „nemțescă“ despre proiectul lui Berzeviczy.

Fôia pörtă titlul de „Neues Pestter Journal“, ar fi să fie deci o fôie nemțescă, de ôre-ce e scrisă în limba acesta, spiritul ei este înșe cu desăvîrșire șovinist maghiar, după cum

se va vedé din estrasul ce-l publicăm mai jos și în care pervertirea se ia la întrecere cu hipocrisia cea mai crassă.

„Proiectul se presentă — dice „N. P. J.“ — în forma modestă a unei novele, înșe el conține atâtea lucruri bune și noue încât se pôte numi cu drept cuvînt reformă și încă reformă în spirit progresist.

În statele cele mai înaintate dreptul de dispoziție asupra școlilor primare este trecut în resortul statului...

Statul jertfescce actualmente pentru școlile primare câte 8 milioane pe an. Înțreținerea tuturor școlilor primare l'ar costa 48 de milioane și nici chiar atunci nu ar pute fi instrucțiunea cu desăvîrșire gratuită și peste 1/2 milion de copii ar fi nevoiți a rămâne fără instrucție.

D-l Berzeviczy urmăresce două idealuri. El vré să respîndescă cultura în toate straturile populațiunei și vré să facă posibilă însușirea limbii statului fie-cărui cetățen încă din copilărie. Primul are în vedere un scop umanitar și egalitar, ér al doilea promovéză întărirea statului național, fără să impună siluire (!) neechitabilă cetățenilor nemaghiari. Reforma instrucției primare merge așa dîr pe căra-re nobilelor tradițiuni maghiare, cari nu cunosc șovinismul, intoleranța, și asuprirea celor ce cugetă sîu vorbesc în alt chip. Șovinismul este o apariție bolnăvicioasă a timpului modern. El se întemeiază pe un patriotism rău înțeles și în exagerările sale este hotărît ostil culturei. Intoleranța nu este vîțiu maghiar, căci Maghiarii au vîrsat mult sînge tocmai contra intoleranței.

Conservatismul luminat ce se manifestă față cu confesiunile și naționalitățile în dispozițiile de altmintrea cu desăvîrșire liberale ale proiectului, vor găsi de sigur aprobarea tuturor celor cu mintea echilibrată... etc.

În adevăr trebuie să stai uimit în fața unui grad atât de înalt de șovinism, cum vedem că se manifestă în articolul fôiei evreo-maghiare scrisă în limba nemțescă!

Războiul ruso-japoneș.

Scirile cu data de 23 Octomvrie spun următoarele:

Petersburg. Generalul Saharow anunță statului major cu data de 22 l. c.: La armata manciuriană nu s'a întîmplat ađi nici o ciocnire cu inimicul. Numai fôrte puține pușcături s'au auđit în decursul zilei. Bateria rusescă au asediat punctele ocupate de la Japonesi la satul Linșipu, gara Saho și Lamintun, pe când Japonesi au pușcat asupra părților satelor Linșipu și Saho, cucerite de la noi.

Tokio. Armatele lui Kuropatkin și Oyama își stau încă față 'n față, fără ca

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Móra părăsită.

În ziua aceea asfințitul era de o frumuseță neobișnuită, de multă vreme nu vedusem văzduh așa de limpede, aer așa de adînc, albastru umed, și colorație așa de puternică. La apus un nor mare vînenț cuprindea cerul și sta nemișcat, acoperind flacărele soarelui; ér pe marginile codrilor de nori, din miadă-nopțe în miadă-đi, scînteia un tighel de aur în zigzaguri fantastice de-asupra zării. Pe întunecimea posomorită, dunga acesta de foc se tăia brusc, fără slăbirii și răsfrîngerii, și din fundul zării noptea se înălța, amenințînd pămîntul cu o mare de umbră.

Pe urmă, de-odată, norii crepară și focurile asfințitului țîșniră ca niște isvóre. Păturile vinete se subțiară, tighelul de aur se șterse, o lumină mare umplu întreg asfințitul. În văi, pete răslețe de apă licăreau pline par'că de veselie.

Încet-încet din valurile de lumină se arătară ér sfîrîmăturile norilor; sórele se

cufundă, de-asupra lui rămase o pînză de sînge; mai sus fantasme trandafirii își schimbau formele, dispăreau și se arătau ér, pînă ce rămaseseră straturi, de la roș la vioriu străvîdător, culori fine, de o dulcătă nespusă.

Apoi totul se liniști, cerul se întunecă și umbrele cuceriră văile ca un abur ușor.

Mă tređii ca dintr'un vis, par'că o taină mare îmi pătrunsesse sufletul. Ridicaiu sabia, care căduse de-alungul piciorului, întorseiú capul spre ómenii mei, cari așteptau tăcuți și fôrte liniștiți, și șoptii: „Înainte!“

Caii se uniră și pornirăm la pas.

Malurile pârului prin préjma căruia ne strecuram erau pline de verdéță bogată; ici-colo sălcii cu frunzele pâlite atîrnan nemișcate de-asupra ciuruirilor de unde. La o cotitură, o rață sêlbatică bătî apa cu aripile, măcăi aspru, se repeđi în sus și se îndreptă cu o săgétă spre asfințit. Liniștea adîncă se întinse ér, înfumararea înserării se făcea din ce în ce mai desă.

Eu nu mă simțiam tocmai bine, la sborul raței îmi tresărise inima, — ce va fi când se vor arêta capetele dușmanilor printre sălcii? Frică în adevărul înțeles al cuvîntului nu-mi era, dîr simțiam o greutate în piept, o presimțire tristă parcă. Îmi închipuiam cu toate acestea că, după întăia clipă, svîcnirile vor înceta, înflăcărarea mă va cuprinde și mă voiú simți în stare să înfrunt lumea. Dîr astea erau idei: nici-odată nu făcusem proba

Gîndind așa, mă întorseiú în șea și privii spre cei đece ómeni, cari mă urmau. Erau liniștiți, se cumpăniau înainte și înapoi, după pașii regulați ai cailor. Farmecul înserării le cucerise și lor sufletele, ochii cercetau cu lene și cu nepăsare împrejurimile; frunțașul Pintilie chiar zîmbia în sine rêsucindu-și mustața; numai sergentului Savin îi soánteiau sub sprîncenele gróse ca două mustăți, picăturile de păcură, și par'că sfredelneau malul pârului înainte; ér urechea lui ar fi auđit și lunecarea unui șerpe prin ierbării.

Îl întrebaiu încet:

„Ce đici tu, Savin? nu mai vin cerceții...“

El rêsponse cu liniște:

„Pôte au dat de ceva, trăiți, d-le sublocotenent!“

Ceilalți se înălțară în șele și se aședară mai bine; unii oftară, ca turburați din gînduri.

Savin đise ér:

„În josul pârului este o móră părăsită, din podul căreia se vede satul. Pôte s'au oprit acolo. — De-odată ridică capul și duse mîna la ureche. — Pst! s'aude ceva!“

— „Stai“, șoptii eu, tresărind. „Ce este?“

Ómenii se opriră și-și plecară carbinele în lungul cósnelor. Un pas rar, greu amestecat cu altul mai ușor, se apropia.

„Vine Greco!“ — đise Savin. Apoi rosti ceva mai tare: Greco!“

— „El!“ — se auđi un glas întunecat de o răgușală ușora.

Și de-odată eși de după o salcie călărașul, mărunt și bine legat, ducendu-și, calul de căpêstru.

Vine și Năstase pe celălalt mal, đise el, oprindu-se înaintea mea.

— Bine, điseiú eu, ce veste?

vr'una din ele să atace. Un raport sosit de la cartierul general japonez menciunează, că *Rușii concentrează forțe mari contra armatei drepte japoneze* (Kuroki). Se știe, că două batalioane de infanterie rusească au luat poziție la Koakvanhai. Se mai afirmă, că la Kaotailing stau 20,000 Ruși.

Londra. Corespondentul agenției „Reuter“, care se află la armata rusescă, telegrafiază din Șenking, că Rușii au recapat Tanutsa și că Japoneseii au luat poziție pe înălțimile de lângă Saho. Generalul *Miscenko* a avut o luptă violentă la 20 l. c. Rușii înainteză spre răsărit. Pierderile totale ale Rușilor în luptele de la Yantai și Saho se evaluează la 45,000, între cari 10,000 uciși.

Tokio. Mareșalul *Oyama* spune într'un raport, că pierderile totale ale Rușilor au fost de aproape 60,000 (?) Japoneseii au luat de la Ruși 45 tunuri, 6920 granate, 5474 puscii și o mare cantitate de munițiuni.

SCIRILE DILEI.

— 12 (25) Octomvrie.

Congregația de tómnă a comitatului Hunedórei este convocată pe ziua de mâine, Miercuri 26 Octomvrie.

De la societatea „Petru Maior“. Dilele trecute a înaintat fostul president al societății „Petru Maior“ d-l Sebastian Stanca rectorului universității din Budapesta un raport despre activitatea acestei societăți împreună cu statutele ei, după cum a fost cerut senatul universitar. Scirea acésta stă în legătură cu pretinsul plan al ministrului de culte de a disolva societatea studenților noștri, séu cel puțin de a lua măsuri esecptionale față de societatea „Petru Maior“.

Parastas. Sâmbătă s'a oficiat în Sibiu de l. P. S. Sa Mitropolitul Ioan Meșianu cu mare asistență și în prezența unui public numeros un parastas întru vecinica pomenire a fostului mitropolit *Miron Romanul*.

Jubileul lui Lueger s'a ținut Duminecă după amiazi conform programului la primăria Vienei, dinaintea căreia poliția și pompierii traseră cordon spre a împiedeca apropierea socialiștilor adunați cu scop de a turbura serbarea. Socialcreștinii s'au adunat în număr imponent și având bilete de legitimație, au fost lăsați în interiorul cordonului. Când treceau în trăsuri pe dinaintea socialdemocraților, se aușiau strigăte singuratic „Jos Lueger“. Jupânul Dr. Adler și deputatul Seitz, șefii socialiștilor, agitău strășnic în mijlocul lucrătorilor, însă fără succes. Pe la orele 6 primarul Lueger s'a arătat în balconul primăriei salutând de uralele nesfârșite ale poporului. De aici a ținut o alocuțiune mulțimei adunate în număr de decî de mii. Lueger a șis, că masele acestea imponente sunt o dovadă strălucită, că Viena este în mâinile socialcreștinilor. El a strigat „Hoch“ la adresa im-

păratului și a populației creștine. Ovațiunile mulțimei erau de nedescris. Lueger și óșpeții lui răspunde din balcon prin agitatea batistelor. Séra a fost la primărie un splendid banchet. Socialiștii vădînd, că n'au șanse de reușită, s'au împrăsciat și și-au răsbnat pentru fiasco prin aceea, că au aranjat un șarivari în fața unei prăvălii, unde se afla expus portretul primarului. Ei au vociferat și amenințat până s'a înălăturat portretul. Vesseli de acésta „isbîndă“, s'au întors pe la casele lor.

Camera comercială și industrială din Brașov și-a ținut erî adunarea constituantă sub președinția d-lui vice-span Dr. Fr. *Jekel* care a rostit un discurs mai lung de deschidere. S'a procedat la alegerea președintelui alegîndu-se Carol *Fabritius*, care însă aducînd ca motiv etatea înaintată a declinat onórea, rugîndu-se să fie ales o putere mai tînără la acest post. Deóre-ce d-l Fabritius n'a vrut nici decum să primescă, s'a făcut din nou alegere, eșind din urmă d-l *Wilhelm Paul*, fabricant de cement. Cassier a fost ales d-l *Mih. Fleischer*, cassierul de până acuma. Vice-președinte comercial a fost ales d-l *Simay Gerő*, ér vice-președintele industrial d-l *Wilhelm Scherg*.

La alegerea de protopop al tracului Agnita, care s'a ținut Sâmbătă, a întrunit candidatul Ioan Băbist *Boiu* 28 voturi, ér preotul din Gurariului Ioachim *Munteanu* 18 voturi. Actul alegerii a fost condus de d-l Dr. Miron Cristea.

Pentru Thalia română. Din dările de sémă publicate de d-l Dr. Pavel *Oprisa* directorul gimnasiului român din Brad, asupra sumelor întrate pentru fondul teatrului român, cu ocaziunea adunării generale din ést an a acestei societăți, rezultă venitul frumos de 5671 cor.

Viriliștii români din comitatul Albei-inferioare pe anul 1905. Dr. Mihalyi Victor, metropolitul din Blăși, Toțian Ioachim, paroch în Micesci, Moldovan M. Ioan, preposit capitarul, Dr. Alex. Pop, medic în Blăși, Cirlea Ioan, proprietar în Alba-Iulia, Adamovici Nicolae, preot în Bucium, Blajan Artimon, paroch în Obregia, Cirlea Mihail, notar pub. reg. în Abrud, Vulcu Ioan, proprietar în Tartaș, Dr. Pop Laurențiu, avocat în Abrud, Negruțiu E. Ioan, profesor în Blăși, Colbasi Constantin, proprietar în Spring, Fizeșau Petru, neguțator în Abrud, Paitia Rubin, avocat în Alba-Iulia. Botan Francisc, paroch în Bărbănt, Rusan Ioan, proprietar în Mesentea, Henzel Simeon, proprietar Roșia mont., Dr. Dumitrean Augustin, medic în Budapesta, Fulea Ioachim, director de bancă în Alba-Iulia, Vanoea George, proprietar în Blăși, Anghel Iosif, proprietar în Zlatna, Chirilă Ignat, proprietar în Abrud, Muntean Iosif, proprietar în Barabant, Metesz Moise, proprietar și notar în Crișău, Bitez Ioan, paroch în Cut, Dr. Fodor Vasiliu, avocat în Abrud, George Bocanici, proprietar în Roșia mont., George Ordaec, proprietar în Blăși, Orăsan Vasilie, paroch în Sân-Iacob, Ispas Simeon, proprietar în Daia rom., Ivascu George, neguțator în Abrud, Pop Antoniu, proprietar în Bucurdea vinosă, Popa Ioan, proprietar în Cergidulmare, Hentes Isata, proprietar în Ocna

Sibiului, Grecu Avram, proprietar în Cârna, Aurel Hârșian, proprietar în Cena-dea săsescă, Nestor Silvestru, proprietar în Blăși, Cirlea Iosif, proprietar în Alba-Iulia, Faur Teofil, neguțator în Abrud. La olaltă 39.

Un grănicer român atacat de Bulgari. Din Constanța se scrie: Grănicerul Nicolae Florea, de la pichetul Nr. 32, aflîndu-se Sâmbătă singur pe frontiera româno-bulgară, a fost luat de mai mulți soldați bulgari, bătut și dus la pichetul lor. A dóua și intervenind mai mulți camarazi de ai grănicerului, Nicolae Florea a fost adus la pichetul român, Duminecă la orele 4 d. a. Grănicerul Florea era lovit la cap, de-asupra ochiului stîng, și plin de sânge; el a fost transportat de camarazi săi la Caraomer, de unde a fost dus la spitalul din Mangalia. D-l căpitan Voiculescu, comandantul companiei de grăniceri, s'a dus la fața locului și împreună cu ofiterul bulgar respectiv, a procedat la anchetarea casului.

Plecarea prințului Vilhelm. Vineri 8 Octomvrie, la orele 9 séra, principele Wilhelm de Hohenzollern a părăsit Sinaia pentru a se întórece în Germania. Principele era însoțit de d-l colonel de Bachmayer. Regele și Principele Ferdinand au petrecut pe principe la gara Sinaia, unde au fost întimpinați de d-l Kinderlen Waechter, ministru al Germaniei, general Warthadi, general Robescu și adjutanții de serviciu.

Moștenitorul tronului spaniol. „Monitorul Oficial“ din Madrid publică, că infantul Alfonso Maria, fiul defunctei principese de Asturia, sora regelui Alfons XIII, rege al Spaniei, a fost proclamat moștenitor al tronului spaniol. Titlul de prinț de Asturia rămîne vacant de-ocamdată.

Teatru de diletanți în Sibiu. Ni-se scrie: „Sâmbăta morților“, dramă în 5 acte de Raupach, localizată de T. V. Păcățanu, va ajunge *Vineri în 28 Oct. n. c. pe scena teatrului orașenesc din Sibiu*. Acésta piesă se va juca acum pentru a doua-órá de cei mai probați membri ai „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“. O parte a veniturii curat al reprezentației este menit pentru cei păgubiți prin foc cum și ca daruri de Crăciun sêracilor noștri. Publicul nostru din Sibiu și jur, e rugat să-și dea valorosul séu sprigin la acésta întreprindere nobilă și culturală a meseriașilor sibiieni.

Notar în comuna Măieruș a fost ales cu unanimitate d-l Reinhardt *Krummel*.

Cadavrul unui bărbat în etate mijlocie a fost găsit Sâmbăta pe teritoriul din apropierea comunei Zărnesci de către primsilviculorului orașului Brașov d-l F. Wiener. Cadavrul, despre care se crede, că ar fi zăcut timp de mai multe săptămâni la locul acesta, era réu ciocărit de vulpi și pasări răpitoare. Casul a fost anunțat imediat judecătoriei cercuale din Zărnesci.

Erupțiunea colosală a unei sonde de păcură. Se comunică din Câmpina următoarele: „Sonda Nr. 65 a soc. „Stéua Română“, Vineri, de la orele 5, a început a face din nou erupțiuni colosale,

aruncînd în timp de 24 óre 2—3000 vagoné păcură. Câmpul numit Bucea este inundat de păcură, și deși sute de ómeni lucréză spre a o opri, păcura se scurge în apele Prahova și Doftana. Construcțiunea sondei este aproape sfărîmată din cauza erupției, ast-fel că la o înălțime de 150 metri nu se vede decăt un nor de păcură. La distanța de 200 metri de sondă se cutremură pămîntul și nimeni nu se póte apropia de sondă, deóre-ce cad pietri mari aruncate prin erupție la sute de metri. S'au umplut câte-va rezervoare de câte 1000 vagoné.

O bandă de țigani, care a sévîșit dílele acestea diferite hoții în comunele Zizin și Tirlungeni, a fost surprinsă de poliția din Brașov la podul Timișului și după óre-care împotrivire, în care se díce, că țigani ar fi făcut us chiar de arme, câți-va din ei au fost prinși și aduși la poliția din Brașov.

Colera în Rusia. Din Petersburg se telegrafiază: După sciri din Rostow-pe-Don, regiunea Donului a fost declarată ca amenințată de coleră.

ULTIME SCIRI.

Londra, 25 Octomvrie. Din *Hull* (port) se anunță, că ó flotilă englesă compusă din numeroase vase de pescari a fost aproape total distrusă prin ghiulele ce s'au descărcat de pe vasele flotei ruse din Baltica. Cananada Rușilor a durat 20 minute. Vaporul „Crane“ s'a scufundat. Tot așa și „Wren“. Toți ómenii de pe „Crane“ au fost răniți, căpitanul *Smith* a fost ucis de o granată. Pressa englesă pretinde oprirea flotei rusești în mersul ei.

Petersburg, 24 Octomvrie. După o scire din Mukden, se pare că Japoneseii au de gând să se retragă peste Saho. Ei au evacuat gara Saho.

Tokio, 24 Octomvrie. Aripa stîngă rusescă a înaintat spre ost de Poensiku.

Berlin, 25 Octomvrie. Din Mukden se anunță diarului „Berliner Lokalanzeiger“ că luptele de la Saho au încetat de-ocamdată din cauză că ambele armate sunt la estrem eșofate. Lupta decisivă se va da numai de acum înainte. Atât Rușii cât și Japoneseii au pierdut câte 40.000 ómeni.

Mukden 25 Octomvrie. Rușii au trecut peste Saho. Ei au luat poziție contra armatei japoneze.

Londra, 25 Oct. Oficiul de esterne a adresat guvernului rusesc reclamațiuni în afacerea din Hull, cu observarea, că situația nu permite o trăgănare.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

— Trăiți, d-le sublocotenent, în josul păreului este o móră părăsită. Am vădut eu, cu ochii mei, și a veđut și Năstase, cum au intrat în ea opt Cerchezi.

— De unde veniau?

— Din sat: de la furătură pe semne...

Sergentul Savin începù a se scărpinga în cap:

„Opt! Măi tată Marcule, cum o să-i mai măcinăm!

— „Trăiți, domnule sublocotent,“ șopti tainic și frunțașul Pintilie; „cu rîșnița cea mare!“

Eu tăcui. Aveam ordin să fac o recunoscere în josul păreului și să atac, deócă întélnesc detașamente mici, pentru a face prizonieri. Dér aici mergea cam greu. Erau opt, aproape cât noi, și în móră nu era ușor de pătruns, deócă păgânii ar fi prins de veste. Afară de asta, inima pîrdalnică, se sbătea, și *presimțirea* ceea nu-mi dădea pace!

Prin séra din ce în ce mai întunecósă, se aușiră ér pași, o piatră se restogoli în părau, undele bolborosiră și Năstase, celălalt cercetaș, se arată negru printre pletele sălcioilor.

„A venit Grecu?“ șopti el.

— Venit, răspuse cineva.

— „Trăiți, domnule sublocotent, nici nu mișcă. Par'că s'au culcat în móră...“

Trecù pe lângă mine și se aședă în rînd cu ceilalți.

Vedeam eu bine, că aveam de a face cu ómeni buclucași: ei mai intraseră în foc și prinseseră gust. Afară de asta, după cât îmi spusese camarazi, pîndele și hîrtuirile în recunoscere erau plăcerea lor. Se treziau ghiorlanii, bătîndu-se ca acasă la ei, și învîrtiau carabina cum ai învîrti o ghiógă. Acum tăceau și așteptau porunca mea, — și mă gândeam, că ticălosul de Pintilie, frunțașul, s'o fi uitînd la mine pieđiș, cu un zîmbet de batjocură. Ce eram să fac? Afară de asta începù a mă furnica și pe un mine fior iute, o dorință. Mă înălțai de-odată pe șea și rostii îndesat:

„Inainte, băieți!“

O sóptă iute tremură ca o bucurie printre flăcăr. Și pornirăm încet prin umbra négră a sălcioilor.

Pe șesuri și n vâi era o tăcere nemărginită. Numai departe, pe fînațe, o pasere țipa ascuțit, ca un ferăstrău sub pilă. Și un întunerec orb acoperea vîz-

duhul și pămîntul. Sus, peste clipirile stelelor, treceau grămeđi uriașe de nouri.

Merserăm o bucată bună de vreme. De-odată acoperișul ascuțit al morii se zagrăvi pe zarea mohorită, în făgașul larg al păreului, — și îndată se șterse.

Intrarăm într'o rôtă de sălcii bîtrâne. Iarba foșnia uscat în mersul cailor; altfel nici un șgomot, desigurile par-că erau împietrite.

„Aici ar fi bine să descălecăm“... șoptii eu.

— Trăiți, domnule sublocotent, — să descălecăm! răspuse sergentul. Și mai avem de făcut ceva: cu câte-va fire de érbă să ne legăm rotițele pîntenilor, să nu simtă nici grierii din móră. Pe urmă tecile le lăsăm aninate la șelile cailor, mergem numai cu penele săbiilor, ca să fim mai sprinteni...

„De bună sémă!“ roștiu eu cu pătrîndere. Ér în gând îmi díceam: Mă, al dracului sergent! Eu am învățat atăția ani prin școli și habar n'am de tóte pregătirile acestea! — Și pe când descălecăm și ne pregăteam în cea mai mare tăcere, îmi treceau prin măruntaie fulgerări de

căldură și frig, imi venia să mă întind n'aveam suflet în deajuns.

Un flăcău rămase cu caii. Noi ceilalți, după ce ne pregătirăm, scoborirăm în albia păreului și începurăm a ne strecura cu luare aminte spre móră.

Și dintr'odată, după un cot al apei, acoperișul ascuțit se arată ér, fôrte aproape de noi. Ne oprirăm. Grecu și Năstase trecură înainte, ca să cerceteze cu deamănuntul împrejurimile. Ceilalți ne aședărăm pe un pat môle și umed de țărînă măcinată din malul înalt.

Încet-încet ochii mi-se obișnuiră cu întunerecul. Trupul de jos al morii nu-l vedeam, pentru-că se amesteca cu malurile păreului, dér vedeam aproape, înaintea morii, o sticlă întinsă de apă neclintită. Era vechiul iaz înomolit. Pe margini, câte-va pilcuri de trestii. În fundul apei érași acoperișul ascuțit, neclintit al clădirii pustii. Putrediciunile bălții împrăștiu în aerul nopții miasme întepătoare.

Un fuer străpuse tăcerea și sborul întortochiat, în filfăiri rare al unui lăstuu mare de apă, trecù ca un fulger negru pe sticla bălții: cercetașii noștri ajunseseră.

(Va urma.)

Nr. 17223—1904.

PUBLICAȚIUNEA.

On. reprezentanță orașenească prin decisiul său din 12 Octomvrie 1904 a statorit lista viriliștilor pe anul 1905 după cum urmază:

	Dare simplă Cor. fl.	Dare dublă Cor. fl.	Observări.		Dare simplă Cor. fl.	dare dublă Cor. fl.	Observări
2 Dr. Vilhm. Czell, fabricant "	7609.55	15219.10	m. cam. c. și ind.	73 Eduard Kamner, comers. de ferărie "	1487.85		
3 Fridrich Czell, "	6055.76			74 Radu Otrobán, proprietar de case "	1470.36		
4 Adolf Hessheimer, comersant "	3130.32	6260.64	m. cam. c. și ind.	75 Samuel Hellwig, proprietar "	731.49	1462.98	inv. în retragere
5 Institut de pens. brașovean general "	5167.80			76 Dr. Friedr. Jekelius, medic orașen. "	704.22	1408.44	medic
6 Jacob Adler, banchier "	4890.95			77 Dr. Friedrich Philippi, avocat "	696.81	1393.62	avocat
7 Adolf Adler, "	4781.42			78 Georg Scherg, macelariu "	693.95	1387.90	m. cam. c. și ind.
8 Emanuel Mayer, comersant "	2301.03	4602.06		79 Iosif Leitinger, director de bancă "	686.51	1373.02	apotecar
9 Dr. Aug. Fabritius, med. de ochi regn. "	2267.57	4535.14	medic	80 Filiala băncii Albina "	1366.11		
10 Mich. Fleischer, fabr. de salam "	2229.79	4459.58	m. cam. c. și ind.	81 Anton Irk, econom "	1364.53		
11 Dr. Andor Bogdan, prop. de case S.-György	1939.80	3879.60	Dr. juris	82 Traugott Copony, deputat dietal "	677.60	1355.20	m. cam. c. și ind.
12 Ales. Drechsler, prop și fabr. de petr. Brassó	3852.09			83 Ioan Dușoiu, comersant "	665.33	1330.66	m. cam. c. și ind.
13 Emil Porr, propr. de ferestru "	1883.08	3766.16	m. cam. c. și ind.	84 Georg Schmutzler, fabr. de postav "	1317.35		
14 Dr. Carl Flechtenmacher, medic "	1776.92	3553.64	medic	85 Carol Fabritius, comersant "	657.64	1315.28	m. cam. c. și ind.
15 Henric Aronsohn, speditur "	1752.84	3505.68	m. cam. c. și ind.	86 Franz Witting, macelar "	1293.33		
16 Hans Schiel, fabricant "	1686.45	3372.90	m. cam. c. și ind.	87 Charlotte de Schobbeln, văduvă "	1285.89		
17 Martin Copony, fabricant de hârtie "	1601.25	3302.50	m. cam. c. și ind.	88 Simion Damian, avocat "	642.94	1285.88	avocat
18 Comuna bis. ev. luth. din intern. oraș. "	3099.54			89 Friedrich Reimesch, învățător "	611.48	1222.96	învățător
19 Spitalul ev. al reuniun. femeilor serace "	2946.52			90 George Savu, comersant "	1221.55		
20 Wilhelm Scherg, fabricant de postav "	1455.27	2910.54	m. cam. c. și ind.	91 Ilie Savu, comersant "	1221.55		
21 Stefan Werzár, comersant "	1392.41	2784.82	m. cam. c. și ind.	92 Wilhelm Paul, fabricant de cement "	605.64	1211.28	m. cam. c. și ind.
22 Carol Kenyeres, fabricant de licoruri "	2735.39			93 Gustav Schiel, predicator "	597.25	1194.50	preot
23 Gustav Eitel, fabricant de săpun "	1311.47	2922.94	m. cam. c. și ind.	94 Dr. George Băulescu, medic "	594.50	1189.—	medic
24 Iosefina de Trauschenfees, ved. "	2445.60			95 Henrich Scherg, macelar "	1187.58		
25 Iosif Mátyás, comersant de produse "	1184.20	2398.40	m. cam. c. și ind.	96 Dr. Aurel Mureșianu, redactor "	591.94	1183.88	redactor
26 George B. Popp, proprietar de case "	2351.20			97 Eredii după Albert Schmidt "	1179.86		
27 Luisa de Pleckersfeld, văduvă "	2277.09			98 Iulius Teutsch, comersant "	587.10	1174.20	apotecar
28 Societatea mag. pe acții pentru industria de zahar, fabr. de zahar "	2267.41			99 Carl Hartl, comersant "	1144.63		
29 Iosif Mayer, avocat "	1127.43	2254.86	avocat	100 Henric Zeidner sen. propr. de case "	1114.97		
30 Ludwig Miess, comersant de pei "	1121.10	2242.20	m. cam. c. și ind.				
31 Henrik Hiemesch, fabric. de salam "	2229.79						
32 Ladislau Popp, comersant și fabr. "	2196.59						
33 Georg Eremias, propriet. de pământ "	2088.95						
34 Jacob R. Adler, comersant de haine "	2083.58						
35 Petru Nemes, not. public reg. "	1336.21	2072.42	notariu				
36 Fundațiunea E. Böhlert "	2067.—						
37 Leopold Adler, proprietar de case "	2025.31						
38 Carol Adam, avocat "	1001.83	2003.66	avocat				
39 Christian Kertsch, inginer pensionat "	990.95	1981.90	inginer				
40 Legatu Iuga "	1977.60						
41 Gustav Bömches de Boos, com. de fer "	1950.07						
42 Friderich Scherg jun. fabric. de pelăr. "	969.74	1939.48	m. cam. c. și ind.				
43 Carol Schnell, notar public reg. "	963.78	1927.56	notariu				
44 Victor Roth, apotecar "	944.—	1888.—	apotecar				
45 Cassa de păstrare gen. brașoveană "	1864.14						
46 Rudolf Bernhardt, fabr. de mobile (fer) "	915.55	1831.10	m. cam. c. și ind.				
47 Martin Tartler, capitalist "	1804.90						
48 Mihai Korodi, proprietar de case "	897.04	1794.08	m. cam. c. și ind.				
49 Vilhelm Haluskai, meșter de arămuri "	894.38	1788.76	m. cam. c. și ind.				
50 August Reich, fisc. orașeneșc "	890.01	1780.02	avocat				
51 Victor v. Maurer, proprietar "	1777.43						
52 Iosif Puscariu, avocat "	887.51	1775.02	avocat				
53 Fondul r. cath. pentru studii "	1771.43						
54 Iulius Römer, profesor "	885.50	1771.—	profesor				
55 Stefan de Reményik, propr. de case "	1748.51						
56 Dr. Adolf Mandl, avocat "	872.50	1745.—	avocat				
57 Gottlieb Schlandt, fabr. de pelărie "	842.82	1685.64	m. cam. c. și ind.				
58 Anton Kassik, speculant de produse "	1645.95						
59 Ernestina Adler, văduvă "	1629.98						
60 Samuel Klein, comers. de lemnărie "	1607.59						
61 Carol Neustädter, catetier "	1592.45						
62 Franz Henning, proprietar de case "	1591.03						
63 Biserica ev. lut. dela Bartolomei "	1585.19						
64 Moritz Malcher, cafetier "	1573.38						
65 Ottó de Roll, agent "	775.15	1550.30	m. cam. c. și ind.				
66 Eredii C. G. Ioanides "	1547.92						
67 Fundațiunea F. Ridelly "	1542.90						
68 Ioan Sabadeanu, comersant "	770.40	1540.80	m. cam. c. și ind.				
69 Rosa Grünfeld, ved. de comersant "	1540.72						
70 Franz Stiehler, contr. de cassă în pens. "	750.11	1500.22	econom				
71 Dr. Eugen Lassel, profesor "	746.50	1493.—	profesor				

Membrii suplenți:

1. Henric Zinz, comersant Brassó	1114.23		
2. Franz Palmert, com. de porcelanuri "	533.98	1107.96	m. cam. c. și ind.
3. George N. Furnică, măcelar "	1098.70		
4. Simay Gerő, comersant "	548.73	1077.46	m. cam. c. și ind.
5. Andrei Schwarz, proprietar de case "	1094.41		
6. Alfred Tartler, comersant "	1087.42		
7. Dr. Franz Herfurth, dechant Cristian	543.12	1086.24	preot
8. Dr. Nic. Mănoiu, avocat Brassó	538.45	1076.90	avocat
9. Dr. Fried. Schwarz, med. prim în pens. "	535.50	1071.—	medic
10. Dr. Gabor Vajna, avocat "	521.47	1042.94	avocat
11. Carol Hornung, proprietar de case "	518.96	1037.92	apotecar
12. Jul. Müller, proprietar de case "	1037.02		
13. Alfred Porr, comersant de produse "	1032.52		
14. Cristian Clös, arăndaș de hotel "	1015.30		
15. Heloise Fabricius, văduvă de medic "	1014.—		
16. Eugen Lassel, sen. profesor în pens. "	500.36	1000.72	profesor
17. Iosif Meschendörfer, paroch S.-Petru	500.05	1000.10	preot
18. Eduard Kugler, apotecar Brassó	498.50	997.—	apotecar
19. Iosif Virag, birtaș "	989.16		
20. Ioan Tischler, comersant de produse "	980.—		
21. Comuna bis. rom. cath. "	971.21		
22. Wilh. Frätschkes, paroch Ghimbav	484.50	969.—	
23. Biserica grecească Brassó	952.55		
24. Paul Stenner, capitalist "	950.23		
25. Mihai Beer, comersant de așternături "	947.90		
26. Dr. Iul. Orendi, avocat "	472.66	945.32	avocat
27. Fondul r. cath. pentru școala popor. "	940.20		
28. Ludovic Schmidt, speditur "	939.35		
29. Dr. Nic. Lemény, avocat "	468.76	937.52	avocat
30. Johan Herter, fabr. de împletituri "	468.45	936.90	m. cam. c. și ind.
31. Johan Nagelschmidt, comersant "	930.—		
32. Soția lui Lazar Gerő, văduvă de com. "	920.—		
33. Vasile Voina, protopop "	456.87	913.74	preot
34. Armin Fain, comersant de lemnărie "	895.—		
35. Wilh. Schmidts, avocat "	446.12	892.24	avocat
36. Moritz Horn, director de ferestrate "	887.93		
37. Emil Jekelius, apotecar "	436.—	872.—	apotecar
38. Carol Kimm, liferant de petriș "	866.49		
39. Carol Lang, comersant "	863.33		
40. Dr. Henric Gust, dentist "	430.61	861.22	medic

Recursele: ce eventual s'ar da, seu reclamațiuni ce s'ar face contra acestei liste de viriliști, sunt a-se presenta la acest magistrat cu grai viu seu în scris de la 26 Oct. până la inclusive 3 Noemvrie 1904.

Brassó, 17 Octomvrie 1904.

Magistratul orașeneșc.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fl. se vinde la zaraful Dumitru Pop și la Eremias Nepoții.